

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України
з питань гуманітарної та інформаційної політики

2 березня 2020 року

ТКАЧЕНКО О.В. Доброго дня, шановні колеги! Розпочинаємо засідання комітету. Кворум є.

Хто за те, щоб розпочати засідання комітету, прошу проголосувати. Одноголосно.

Вам розданий порядок денний сьогоднішнього засідання. У нас є також запрошені з Міністерства культури, Міністерства соціальної політики, Секретаріату Уповноваженої Верховної Ради з прав людини, Національної ради, Інституту держави і права, Національного інституту стратегічних досліджень і так далі.

Вам порядок денний розданий. Чи будуть зауваження? Якщо ні, прошу проголосувати за порядок денний, запропонований вам сьогодні.

Одразу хотів би сказати, що виїзне засідання, давайте одразу домовимося, яке ми планували, очевидно, в середу ми будемо переносити, була пропозиція зробити його через тиждень, а саме 16-го числа. Це понеділок. Чи будуть заперечення?

Я думаю, що краще зробити зранку, щоб не розривати день, тому що потрібно виїхати туди десь об 11-й, напевно.

Ой, Погоджувальна! Давайте тоді о 13-й 16 березня. *(Шум у залі)*
Давайте на 14-у 16 березня.

Прошу секретаріат занотувати: 16-го о 14-й.

(Загальна дискусія)

ТКАЧЕНКО О.В. Давайте на 13-у. Тільки нам потрібно зрозуміти, де ми, власне, проведемо засідання. Тобто спершу ми подивимося, а на кінематиці тоді засідання. Тоді спочатку на хронічку, потім на кінематику.

Про порядок обрання двох членів Наглядової ради Національної суспільної телерадіокомпанії України від депутатських фракцій і груп Верховної Ради України (це відповідно до закону). Щоправда, на етапі підготовки цього питання у нас виникла певна колізія, тому, якщо можна, представнику Наглядової ради хотів би надати слово з цього питання.

Будь ласка, сюди підійдіть. Поки Потураєв іде...

ОСТАПА С. Доброго дня! Світлана Остапа, голова Наглядової ради Суспільної телерадіокомпанії.

Ці два вакантні місця, як ви їх називаєте, це не є вакантними місцями цього парламенту, ці члени Наглядової ради були делеговані минулим скликанням парламенту. Вони залишили за власним бажанням Наглядову раду і, в принципі, на їх місце діючий парламент не може обирати зараз членів своїх, тому що їхні повноваження закінчуються в січні наступного року. І весь парламент, всі фракції і групи діючого парламенту мають делегувати в січні одноmomentно своїх представників.

У нас зараз ще йде обрання від трьох громадських сфер членів Наглядової ради. В законі діючому є норма, що представників від громадськості має бути на одного завжди більше ніж від політичних фракцій і груп. Якщо ви зараз будете делегувати, то їх від політичних буде більше, тому що у нас зараз порівну, і це заблокує роботу нашої Наглядової ради.

Дякую.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

ОСТАПА С. Від громадських - це може бути завжди, ну тобто перманентно зміна може бути, а від парламенту завжди - один парламент пішов, другий прийшов, через 4 роки має бути. Цю норму треба, там є певна колізія в законі, ми говорили зранку, коли від двох фракцій, які залишив, там Віталій Портников залишив від "Народного Фронту" Наглядову раду, вони так і не надіслали свого представника... Ну принаймні немає зараз від "Народного Фронту". І від "БПП" Сергій Таран під час виборів парламентських склав повноваження, тому що він сказав, що він є членом політради, і на його місце прийшла Оксана Миронова. Цю норму треба буде зараз...

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

ОСТАПА С. Влітку, так. Ну в межах діючого парламенту він може міняти скільки хоче своїх представників... А новий парламент... *(Шум у залі)* Я думаю, що нам треба просто, зараз є законопроект про Суспільну телерадіокомпанію, і там цю норму виписати більш конкретно. І ми запропонуємо вам варіанти до обговорення, якщо ви згодні. Давайте, може...

(Вимкнено мікрофони)

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Я пояснюю. Національна рада затверджує склад Наглядової ради... .. Вже фактично немає цих фракцій.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Як вбачається з листа Нацради, в неї є внесена кандидатура сьомого члена Наглядової ради від фракції "Народний Фронт", кандидат якої вибув. Вона лише самостійно вирішила її не розглядати, оскільки, це цитата з вашої відповіді, "до завершення роботи парламенту восьмого скликання Національна рада не встигла розглянути подану заяву на

своєму засіданні". Проте, як відомо, у Нацради немає повноважень відмовлятися розглядати подання про призначення члена Наглядової ради лише через те, що вона його не встигла розглянути в самостійно вигадані Нацрадою строки. Натомість подання внесене повноважною особою у встановлені законом строки, і все, що мала зробити Нацрада своїм рішенням - внести зміни до складу Наглядової ради. Закон тільки так каже, іншого варіанту немає.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, якщо загалом про це говорити, вам ніхто не заважає провести конференцію і вибрати представників від громадських організацій. Це ваша робота.

ОСТАПА С. Це триває зараз. Але це кілька місяців.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Знову, чекайте, немає жодних повноважень у нас зараз ні розглядати це питання, ні втручатися в нього, тому що це Суспільний мовник. В законі процедура чітко виписана.

ТКАЧЕНКО О.В. Я хочу прояснити ситуацію, щоб вона не виглядала повністю абсурдною. Чи має, на ваш погляд, розглядати Національна рада зараз вашу заяву з приводу кандидата від "Народного Фронту"? Від "Народного Фронту", вірніше, від вашої колишньої партії?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. *(Не чути)*

(Шум у залі)

ТКАЧЕНКО О.В. О'кей. Оскільки у нас є певна колізія, я просив би секретаріат підготувати, пані Ларисо, довідку і ми окремо на комітеті розглянемо це питання стосовно того, як трактує зараз закон норму стосовно обрання чи рекомендації від політичних партій експертів до Наглядової ради. Це перше.

І друге. Ми розглянемо тоді необхідні поправки одразу стосовно того, щоб таких колізій в принципі не виникало. Відкладати це питання ми не будемо. Я би просив вже на наступне засідання комітету розглянути питання стосовно юридичного трактування і пропозицій можливих змін. Тим більше, що у нас зміни до Закону "Про Суспільного мовника" зараз на часі і знаходяться у Верховній Раді, там можна під час другого читання поправками їх вирішити.

Тому є пропозиція відкласти розгляд цього питання наразі сьогодні. Хто за? Проти? Пане Кузьмін, Ви проти? Що-що? Ви утримались. Добре. Більшістю голосів.

Про звернення органів місцевого самоврядування до Верховної Ради України щодо проблем у забезпеченні права громадян на доступ до суспільно важливої інформації - з приводу кодування супутникового сигналу провідних українських комерційних телеканалів і відсутністю доступу до ефірного наземного безкоштовного цифрового мовлення провайдера "Зеонбуд".

Таких звернень було багато, було багато дискусій стосовно цього питання. Для інформації колег. Всього супутникове мовлення, згідно соціології, отримує близько 4 мільйонів домогосподарств по Україні. Станом на сьогодні переважна більшість знайшла альтернативні доступи інформації. Це як наземне безкоштовне мовлення, так само як і мовлення через кабельні мережі та платформи Інтернет-мовлення. Мова йде про кількість людей менше одного мільйона, які наразі зараз перебувають в зоні невизначеності. Втім, була нарада у Президента, про яку, можливо, ви чули, і були знайдені

варіанти вирішення цього питання, а саме - це запуск так званих міжнародних версій провідних телеканалів, які будуть знаходитися в безкоштовному доступі, не закодованими. Це дозволяє зробити те, що на цих безкоштовних версіях не буде програм та фільмів, які не мають права вести мовлення поза межами території України. Проблема в тому, що авторське право впродовж багатьох років порушувалось багатьма каналами, оскільки права, які вони купують, мають розповсюджуватися виключно на території України. Міжнародні версії матимуть програми, які є програмами власного виробництва телеканалів. Це один з шляхів вирішення цього питання.

Друге. Це питання, пов'язане з діяльністю "Зеонбуду", а саме: було рішення про необхідність встановлення додаткових 47 передавачів у тих зонах, де немає отримання сигналу "Зеонбуду" населенням, так само як і зміна модуляцій, яка дозволить збільшити на певний відсоток суттєвий охоплення цим сигналом безкоштовним населення України.

Так само має бути розроблена програма стосовно можливого більш пільгового доступу до кодованого сигналу супутника у зонах прикордонних та які межують з тимчасово окупованими територіями.

Наразі це та інформація, яку я хотів вам надати. І якщо у колег з Національної ради є що сказати з цього питання, будь ласка. Ми запросили також "Зеонбуд". І колеги члени комітету, якщо буде бажання, можете висловитися.

Нацрада, що є сказати з цього питання?

(Вимкнено мікрофони)

АЛЯБ'ЄВА І.М. Як уже було повідомлено, в п'ятницю у нас була зустріч у Президента, і там нам дали деякі рекомендації щодо 47 станцій у тому числі. Наразі зазначу, що частоти нам виділили для 14 станцій із 47. Для інших частот ще немає. Тому питання решти станцій буде вирішуватись, я

так розумію, з включенням РНБО, на базі якої створена робоча група стосовно цього питання.

Щодо кількості звернень - ми також аналізували, до нас також ідуть звернення, звернення пересилаються. Хочу сказати, що значна кількість їх додалася за рахунок кодування супутнику, тому що дуже багато людей не розуміють, що між отриманням сигналу з супутника і цифрою є різниця, і виникають проблеми з отриманням сигналу в багатоповерхових будинках і так далі. Люди просто не розуміють, що сигнал не має перешкоди і в деяких випадках, якщо це багатоквартирна забудівля або є якісь інші перешкоди, або квартира виходить не на ту сторону, де стоїть станція, то доступ сигналу утруднюється і це потребує зовсім інших налаштувань і підключень.

Тому так, дійсно, з цих причин збільшилась кількість звернень. А враховуючи, що на супутнику перебувало близько 3 мільйонів домогосподарств, то очікувано така велика кількість наразі звернень. Ну, це, напевно, поки що все, що стосується цього питання.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую.

Ну, по-перше, треба зрозуміти, що ця проблема, вона не зараз виникла і вона давно існувала. Мова йде навіть не про кодування, а про шифрування, бо цифровий сигнал весь є кодованим. І виникає ціла низка питань. Перше питання. Люди, які мають змогу мати "Зеонбуд", бачать відкритий сигнал, а на супутнику той самий сигнал закритий. Це вже, скажемо так, мало логічно, тому що коли ми говоримо про авторські права, завжди можна закрити...

ТКАЧЕНКО О.В. "Зеонбуд" веде мовлення виключно на території України.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я розумію. Але є завжди програми, які можна закрити, де вимагають авторські права, їх закрити...

ТКАЧЕНКО О.В. Ще раз, я хотів сказати, "Зеонбуд" веде...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Можна я завершу?

ТКАЧЕНКО О.В. Просто це некоректна інформація.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Або ми один одного коментуємо весь час, або ми по черзі говоримо. Як скажете, так і зробимо. Ви – голова.

То можна мені завершити?

ТКАЧЕНКО О.В. Можна вам завершити. У нас, до речі, з'явився цікавий пристрій он там, секундомір, можете хронометраж виступу звіряти.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я не проти. Дякую.

Через те очевидно, що це є питання, перш за все, національної безпеки, за національну безпеку у нас відповідає держава, має бути розроблена національна політика. Для цього було Держтелерадіо, зараз є Міністерство гуманітарного розвитку. Значна частина людей залишилась без українського телевізійного сигналу в тих регіонах, де у них немає змоги дивитися "Зеонбуд". Вони, як правило, особливо на сході, мали дві "тарілки": одна направлена на російський супутник і одна на український. Зараз у нас залишилася "тарілка", лише направлена на російський супутник. Тому це питання національної безпеки.

Способів вирішення цього питання є декілька. Один з них, це, наприклад, посилення суспільного мовлення, яке мало би пропонувати не два канали, а багато каналів для тих людей, які хотіли би отримувати українську інформацію. Є інші питання, як наприклад, той варіант, про який ви кажете, коли деякі з базових каналів великих медіагруп не будуть шифруватися,

оскільки вони і так заробляють на рекламі. Вони по суті своїй не є платними. Але, за великим рахунком, це... Ми можемо сюди викликати керівника відомства – Міністерства гуманітарної політики, доручити їм підготувати концепцію, яку вони можуть зробити разом з РНБО. Ну, в РНБО ми не можемо втручатися, мабуть, можемо до них звертатись, Міністерству можемо доручити підготувати концепцію захисту національних інтересів в зв'язку з введенням кодування комерційними групами. Це все, що ми можемо зробити.

ТКАЧЕНКО О.В. Дякую. Тільки міністерство інакше називається, якщо ти мав на увазі Міністерство культури, молоді та спорту.

Пане Максимчук, вам є що додати? Будь ласка.

МАКСИМЧУК А.О. Добрий день. Як уже було сказано, робоча група вже працює на базі РНБО. Відповідно, будь-які рішення, які, власне, будуть напрацьовані, вони будуть опубліковані, і, звісно, ми працюємо так, щоб українські громадяни мали доступ до інформації.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Хочу продовжити виступ мого колеги пана Миколи Княжицького про те, що це питання дійсно національної безпеки. І хочу якраз проілюструвати ситуацію на Волині, яка не на Сході, а на Заході. Ми маємо по Волині покриття телебачення всього-на-всього від 30, а в деяких районах, зокрема в Маневицькому районі лише 6 відсотків. Тому ситуація критична не лише на Сході, але й на Заході України. Я думаю, що якби тут ми взяли інформацію більш повну, а що ми маємо на Півночі, що ми маємо на Півдні, то ситуація виглядала б дуже прикро.

Тому я отримала звернення від представників громадськості Волині, які стривожені цією ситуацією, яка зараз відбувається, і відтак на основі цих звернень підготувала депутатський запит, і на Міністра культури, молоді та

спорту України пана Бородянського, і на пані Олю Герасим'юк, і на пані Остапу про те, що, власне, і не кажучи про те, що і на пана Аласанію, про те, що ми повинні усіх, хто відповідальний за цю ситуацію, втрутитися і, власне, не тільки промоніторити, не тільки чекати констатації критичності ситуації, але негайно реагувати на цю ситуацію і забезпечити доступ українським громадянам до національних інформаційних продуктів.

Дякую.

АЛЯБ'ЄВА І.М. Дякую за надану можливість.

Волинська область є єдиною областю, де якраз проведені вимірювання і проведені відмірювання не нами, як зацікавленою стороною, а тим органом, який саме уповноважений державою проводити ці вимірювання – УДЦР. Ці вимірювання є у деяких каналів і є безпосередньо у УДЦР, і ви можете їх отримати. Якраз вимірювання, у яких ми гарантовано впевнені і гарантовано заявляємо, що там покриття є одним з найкращих в Україні. Тому якщо, я більш ніж впевнена, що це ті самі проблеми з організацією і налаштуванням приймального обладнання у громадян. Щодо Волинської області, там точно є всі дані УДЦР.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Я б хотів продовжити цю тему колег про безпеку, яка є, складається, і трошки ширше подивитися на цю проблему.

За останні кілька місяців взагалі у інформаційній політиці сталося кілька таких речей, які суттєво послаблюють Україну в контексті якраз інформаційного протистояння. Ми вже тут розглядали на комітеті ці питання. Зокрема мова йде про фактично скасоване іномовлення, мова йде про припинення фінансування АTR, а тепер ми ще дізналися, мова йде про кодування, про яке ми говоримо зараз, а тепер ми ще дізналися про арешт рахунків Суспільного телебачення. Тобто все це разом в комплексі справді нагадує якість, вибачте, інформаційне роззброєння України і дає підстави для

того, щоб, власне, ми тут на комітеті обговорили це питання і приймали якісь політичні рішення, тому що дуже дивний збіг, коли протягом дуже короткого періоду в кількох дуже важливих моментах ми маємо такі дуже серйозні прогалини в питанні інформаційної безпеки.

ТКАЧЕНКО О.В. Хотів би по черзі відповісти.

З питання Суспільного мовника. Наразі вирішується це питання, яке виникло багато років тому через укладену угоду НТКУ з " Euronews", наразі це питання постало. Уряд вирішує, я маю інформацію від міністра, що завтра це питання буде вирішено і нічого не загрожуватиме Суспільному мовнику.

Так само стосовно АTR з приводу системи оплати щодо кодування каналів. Рішення телеканалом буде прийнято ще в 2017 році, до цього моменту йшла підготовка. "Вселенського заговора" в цьому питанні я не вбачаю.

Представники телеканалів хочуть щось сказати. Будь ласка.

ГРЕЧАНІНОВ Ф. Добрый день всем. Уважаемые члены комитета, я хочу...

ТКАЧЕНКО О.В. Федір, українською мовою.

ГРЕЧАНІНОВ Ф. Добрый день всім. Шановні члени комітету, я би хотів виправити декілька суттєвих, мені здається, помилок, які тут щойно пролунали. По-перше, коли ви кажете про те, що деякі громадяни чи навіть села і міста позбавлені тепер доступу до українського інформаційного продукту, це не так, тому що інформаційні та новинні канали, вони не кодуються і вони не є закодованими, тому доступ до інформації, доступ до новин, доступ до того, що відбувається в країні, не змінився у зв'язку з кодуванням українських приватних комерційних каналів. Це, по-перше.

По-друге. Так, насправді це питання напряму стосується безпеки країни і я дуже вас прошу дивитись на це набагато ширше, тому що якщо ми кажемо з вами про розважальний контент, для того, щоб розважальний контент розвивався, для того, щоб український розважальний контент взагалі існував і щоб це було стале існування, а не лише тому, що хтось сьогодні готовий це фінансувати, а завтра ні, ми маємо створити ринок, медіа має стати бізнесом, вони мають відбутись як бізнес. І, власне, кодування приватних каналів - це є дуже важливим кроком для того, щоб медіа як бізнес, нарешті, відбулись в цій країні.

Більш того, ми маємо розуміти, що в останні роки ми бачимо дуже сильний тренд, як люди змінюють своє медіаспоживання, і люди все менше і менше дивляться ефірні канали, лінійні канали, вони все більше і більше ідуть до цифрового споживання. І в Україні досі не існує економічних підстав, які б зробили виробництво контенту для цифрового споживання економічно виправданими. І в цьому, наприклад, наш східний сусід вже сьогодні випереджає Україну десь приблизно на 5 чи 7 років. Звісно, ми можемо чи могли ще зачекати зі створенням і розвитком платного ринку в країні, і потім відставати вже на 10 чи 15 років.

Але я вас хочу запевнити, якщо не буде якісного українського художнього контенту, розважального контенту, навіть якщо він буде доступний лише за плату, якщо його не буде, якщо півкраїни буде дивитися Голівуд, а інша половина країни буде дивитися Російську Федерацію, ми, може, за 5-7 років вже і країни в її сьогоднішніх межах не побачимо. Тому я вас закликаю: будь ласка, дивіться на проблему розвитку інформаційного простору ширше і на безпекову складову ширше, ніж те, як воно обговорюється сьогодні.

Дуже вам дякую за увагу.

ТКАЧЕНКО О.В. Наразі яка у мене була пропозиція для обговорення і затвердження? Наразі у нас достовірних даних стосовно того, у якої кількості населення ми маємо проблеми з прийняттям саме розважальних великих телеканалів. Федір Гречанінов слушно зауважив, що інформаційні канали не закодовані наразі, ми не маємо. Тому у мене пропозиція до міністерства, до представників телеканалів і "Зеонбуду": у нас буде засідання 18 березня тут, у комітеті, підготувати... *(Шум у залі)* Нацрада – ні. Нацрада нехай скаже сама.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

ТКАЧЕНКО О.В. Цьому питанню багато років. Телеканали, в яких я теж працював впродовж багатьох років, ставили це питання перед "Зеонбудом", "Зеонбуд" відповідав, що все нормально. Зараз ми бачимо, що не все нормально.

Тим не менше, оскільки прийняті рішення робочою групою за участі Президента, РНБО, я хотів би, щоб ми говорили з фактами на руках. І тому 18 березня прохання до в тому числі Національної ради, "Зеонбуду", представників телеканалів і міністерств: ту інформацію, яка у вас буде на цей момент, оскільки я знаю, що будуть ті соціологічні опитування в тому числі проведені, стосовно того, як вирішується це питання і на основі рішень, які були озвучені РНБО і Президентом, щоб ми мали достовірну інформацію на 18 березня. Я думаю, що тоді ми могли б більш детально обговорити це питання.

Пані Софіє, будь ласка.

ФЕДИНА С.Р. Дякую.

Власне, тут є кілька моментів. Справа в тому, що, з одного боку, я абсолютно підтримую, що телебачення має так само заробляти, щоб

отримувати можливість виробляти якісний контент. Але в даному випадку, коли це відбувається в момент війни, в момент активної інформаційної війни, то зараз воно так більше виглядає для простого населення як диверсія. Тому тут, мені видається, чи можна було б розглядати той варіант, що кожен концерн, медіа-холдинг має цілий перелік каналів. І з того всього можна було би один з найпопулярніших або два з найпопулярніших саме залишити відкритими для телеглядачів саме задля того, щоб забезпечити зрештою і цей перехідний період, доки не буде втілено інші питання. А інші питання - це знову ж таки забезпечення присутності сигналу українського телебачення, зокрема цифрового сигналу, який би досягав і на окуповані території, тому що коли ми говоримо про передавачі посилені, то там ми маємо ситуацію, зокрема в Донецькій області, коли сам рельєф, він дозволяє на височенних тягнути сигнал, а вже в низинах оцього сигналу немає .

З іншого боку, у нас є проблема, тому що надходять дані, що протягом кількох останніх місяців не діє заглушення сигналу московських телеканалів. І в даному випадку ми мали би думати не тільки над розвитком свого телебачення, але тим, як забезпечити те, щоб ті телеканали, які транслюють відверту антиукраїнську пропаганду, заходячи з території Російської Федерації, щоб вони не мали впливу на наших мешканців.

Ну і тут також питання йдеться про все-таки окуповані території, тому що якщо у нас супутник буде давати можливість їм вибирати тільки серед московських каналів, то про якість повернення і роботу з цими територіями навіть не зможемо говорити .

ТКАЧЕНКО О.В. Дякую.

Чи підтримуєте ви мою пропозицію стосовно того, щоб заслухати 18 березня від усіх інформацію станом на ту годину з "цифрами"?

Хто за, прошу проголосувати. Проти? Утримався? Одноголосно.

Переходимо до наступного питання. У нас наразі багато в комітеті є пропозицій, проектів законів стосовно мовного питання. Крім того, ми маємо висновок європейської комісії "За демократію" (так званої Венеціанської комісії) щодо Закону про забезпечення функціонування української мови як державної. Там є певні висновки. Стосовно цього прошу пана Максимчука надати інформацію.

МАКСИМЧУК А.О. Доброго дня, ще раз. Оскільки це питання вже неодноразово, в тому числі на комітеті, обговорювалось, я хочу, власне, наголосити на деяких важливих моментах. Перше. Як ми говорили раніше, висновки цієї комісії є рекомендаційними для нас так само, як ми говорили раніше, що в самому висновку зазначено, що на сьогоднішній день існує звернення до Конституційного Суду 51 народного депутата і, власне, рішення щодо закону до цього часу ще не прийнято. Відповідно допоки Конституційний Суд не розгляне це звернення, не зробить висновків власних, вносити зміни до закону, поточного закону, ми не бачимо сенсу, оскільки рішенням Конституційний Суд може або підтвердити конституційність цього закону, або дасть якісь власні рекомендації і визнає якісь норми неконституційними. Це, власне, наша позиція, ми на ній залишаємося і пропонуємо дочекатися рішення Конституційного Суду перед тим, як вносити будь-які зміни до закону, тому що, власне, це питання, воно занадто політизоване і воно не сприяє об'єднанню суспільства, воно навпаки починає його роз'єднувати. З урахуванням того, що ще ведеться агресія, це якраз питання, на якому можуть грати недруги України. Тому наша пропозиція: дочекатися рішення Конституційного Суду.

Дякую.

ТКАЧЕНКО О.В. Ми запросили вчених, представників Інституту держави і права імені Корецького і Національного інституту стратегічних

досліджень. Я б хотів надати їм слово з цього питання. Пану Ігорю Усенку і пані Галині Яворській.

УСЕНКО І. Ну мене першим назвали.

ТКАЧЕНКО О.В. Так.

УСЕНКО І. Дякую, колеги... *(Вимкнено мікрофон)*

ЯВОРСЬКА Г. Дякую.

Я говорю не як правник, а як фахівець з мовних ситуацій і мовної політики. Я хочу сказати, що навіть ідеальний з погляду права закон, якби він був можливий, такого, в принципі, важко сподіватися, навіть такий закон не може розглядатися окремо від процедури його імплементації і оцінки того, як діють або не діють норми, закладені в закон. Це потребує певного часу. Значить, це речі, які загальноприйнятими є в науці про мову і мовну політику. Тобто потрібен час.

Змінювати закон, я не кажу зараз про конституційність, це окрема абсолютно річ, тоді будемо говорити, коли отримаємо висновок, але на сьогодні ми маємо розуміти, що треба, щоб оцінити, який цей закон, діє він чи ні, має пройти час, має початися процес імплементації норм цього закону і оцінки ефективності. І далі вже наслідки. Без цього, без проходження цих етапів вносити зміни будь-які до мовного закону - це шкідливо. Тому що, хочу нагадати, що в Україні за роки незалежності склалася небезпечна тенденція пов'язувати рішення мовних питань з електоральним циклом. Тобто зміна влади президентської і законодавчої, як правило, супроводжується різкими змінами у мовному законодавстві. Я вважаю, що цю тенденцію не варто, м'яко кажучи, підтримувати, бо це шкодить національній безпеці.

І нарешті щодо вимог Венеціанської комісії. Що найбільше вражає в цьому висновку, це те, що оцінка мовної ситуації в Україні зроблена на основі даних перепису 2001 року. І там наводяться дані на той час - співвідношення кількості, ну етнічний склад населення, наприклад, і так далі. Ми знаємо, що на сьогодні ці дані абсолютно не відповідають жодній дійсності. По-перше, еволюційні процеси були демографічні. По-друге, те, що пов'язано з окупацією частини території України внаслідок агресії і також внутрішньо переміщені особи і так далі. І тому коли ми говоримо, наприклад, про кримськотатарську мову, то це до того, що вимоги встановити баланс, як про це говорять представники Венеційської комісії, їх неможливо виконати до того, поки ми не будемо мати чітких даних щодо того, що в нас, власне, відбувається і яка в нас на сьогодні є мовна ситуація.

Отже, перше – не варто в будь-якому випадку будь-які зміни вносити наразі до мовного закону. По-друге, я перепрошую, але перепис потрібен.

Дякую.

ТКАЧЕНКО О.В. Дякую.

Колеги, будуть ще пропозиції, зауваження? Пан Кузьмін, потім пан В'ятрович і переходимо до рішення.

КУЗЬМІН Р.Р. Шановні колеги, я сподіваюсь, що всі вивчили рішення та висновок Венеціанської комісії. Тут всього 6 пунктів, всього 6, і основний висновок про те, що закон, який ви намагаєтесь не розглядати взагалі, і не вносити в цей закон ніяких правок та змін, цей закон визнано дискримінаційним по відношенню до інших мов, в тому числі до російської мови.

Що вимагає від нас, як ви кажете, рекомендаційний висновок Венеціанської комісії? Перше – підготувати без зайвих затримок Закон про меншини, переглянути Закон про державну мову з метою (я читаю, що тут

написано), скасувати положення закону, що передбачають дискримінаційне відношення до мов інших, в тому числі до російської, розглянути можливість скасування механізму подання скарг, розглянути можливість усунення відповідальності за перекручення української мови і головне – захищати права мовних меншин.

Крім того, немає іншого перепису населення в нас, крім того, про який ви сказали. А там ідеться про те, що 15 мільйонів українців розмовляють російською мовою, 15 мільйонів українців розмовляють російською мовою. Вони заявляють про те, що російська, саме російська мова для них є рідною мовою.

І останнє. Так, Конституційний Суд може скасувати цей закон, може, а може не скасувати, а може розглядати це питання роками, як ми бачимо, вони розглядають Закон про люстрацію. Якщо вам європейські партнери кажуть: негайно, без затримок розгляньте, – а ви нам пропонуєте чекати роками, коли там Конституційний Суд щось зробить. Так ось, у зв'язку з тим, що Конституційний Суд отак повільно розглядає справи, Венеціанська комісія пише нам з вами про те, що вони розглянули цей закон у сукупності з іншими законами і кажуть нам про те: шановні парламентарі, визначте поняття основні, якими ви оперуєте при прийнятті законів та при їх виконанні. До сих пір парламент український не визначив, що таке "корінні народи" – вам це ж відомо. Що таке "мовні меншини". Немає в законі навіть поняття такого. І ми тут кажемо про те, що ми роками будемо чекати рішення Конституційного Суду?! Шановні, не треба цього робити.

Я вважаю, що ми повинні прийняти рішення на основі зауважень Венеціанської комісії. А якщо ви вважаєте, що це така рекомендація – це дрібничка, так я вам нагадаю, що Україна ратифікувала декілька законів та міжнародних договорів та положень, які зобов'язують державу оце робити. І Венеціанська комісія нам каже про те, що ми повинні виконати оці рекомендації, повинні негайно, а ви знову намагаєтеся примусити населення

України виконувати дискримінаційний закон. Дискримінаційним законом його визнала європейська поважна інституція.

Я пропоную: повернутися до розгляду цього питання та прийняти рішення про скасування цього дискримінаційного закону або внесення в нього, в цей закон тих поправок, які вимагає Європейська Венеціанська комісія.

Дякую.

ТКАЧЕНКО О.В. Дякую.

Пан В'ятрович.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Хочу повернутися до того і нагадати: все-таки ми розглядаємо рекомендації, а не вказівки якоїсь міжнародної комісії щодо того, що має робитися українськими законотворцями. Це перше.

Друге. З важливого в цих висновках Венеційської комісії: комісія визнає потребу і необхідність захисту української мови і відповідно потребу такого закону, особливо після століть русифікації.

Третє, що стосується зауважень Венеційської комісії. Вони стосуються не стільки того, що є в законі, а того, чого немає в цьому законі. І більшість з цих зауважень стосується якраз справді питання національних меншин і мов національних меншин. Так от, і пану Ренату Кузьміну нагадаю, що Закон називається "Про функціонування української мови як державної" – не про корінні народи, не про мови національних меншин, не про якісь інші питання, крім функціонування української мови як державної. Очевидно, що частину зауважень, рекомендацій Венеційської комісії, які є оприлюднені у цьому документі, варто буде врахувати, власне, при підготовці інших законів.

Що стосується спроб внесення якихось змін в цей закон. Я переконаний, що вони є абсолютно недоречними, тому що цей закон став результатом тривалої боротьби, з одного боку, українців за підтримку і

відстоювання своєї мови як державної; з другого боку, він став результатом досить важкого компромісу, громадського політичного компромісу, коли протягом 2 років досить ретельно обговорювалися поправки до нього, обговорювалися на громадському рівні, потім на парламентському рівні. Через це я переконаний, що будь-які спроби зараз проводити ревізію цього закону спричинять тільки додаткові суспільно-політичні непорозуміння в країні.

Дякую.

ТКАЧЕНКО О.В. Дякую.

КАЧНИЙ О.С. Дозвольте?

ТКАЧЕНКО О.В. Якщо можна, хвилини-півтори вистачить? Добре, дякую.

КАЧНИЙ О.С. Шановні колеги, дякую за надане слово. Справа в тому, що коли журналісти запитували у мене, навіщо головуєчий Олександр Ткаченко піднімає питання перегляду мовного закону, то я відповів, що я впевнений в тому, що це для того піднімається, щоб взагалі більше його не розглядати з його змінами. От для того нас сьогодні тут зібрали, і цією більшістю, і тими виступаючими, які сьогодні підготовлені для цього виступу, нас якраз готують до того, що цей закон правильний і цей закон повинен працювати.

От, що я вам хочу сказати як народний депутат України.

ТКАЧЕНКО О.В. А ви - оракул, ви за мене думаєте вже?

КАЧНИЙ О.С. А це не треба бути оракулом, ми вже бачили, як відбувається.

КУЗЬМІН Р.Р. А зачем вы иронизируете? Выступает депутат народный, пусть выступает.

КАЧНИЙ О.С. Ще й я не почав іронізувати. Все попереду.

КУЗЬМІН Р.Р. Дайте сказать человеку.

КАЧНИЙ О.С. Значить, що я хочу сказати? Стаття 10 Конституції України встановлює: "Державною мовою в Україні є українська мова. В Україні гарантується вільний розвиток, використання і захист російської, інших мов національних меншин України". Крім того, стаття 11 передбачає: "Держава сприяє розвитку етнічної, культурної, мовної та релігійної самобутності всіх корінних народів і національних меншин України".

Стаття 53 частина 5-а, визначено, що громадянам, які належать до національних меншин, відповідно до закону гарантується право на навчання рідною мовою чи на вивчення рідної мови у державних і комунальних навчальних закладах або через національні культурні товариства.

Шановні колеги, крім того, мій колега Ренат Кузьмін нагадав вам, що є державні договори: стаття 27 Міжнародного пакту про громадські та політичні права; друге - Рамкова конвенція про захист національних меншин; третє – Європейська хартія регіональних мов або мов меншин. Про що говориться в цих статтях і в цих договорах? Про те, що у нас сьогодні не тільки є люди, які говорять українською мовою, є люди, які вважають своєю рідною мовою угорську, російську й інші. Тому, шановні колеги, цей закон не може працювати до тих пір, поки ми не приймемо Закон про національні

меншини. Тільки після того, як запрацюють два закони, які збалансують ці два питання, тоді можна говорити про Закон про мову.

Якщо ми говоримо сьогодні про те, що відбувається взагалі, ви кажете, чи треба під електоральні поля, як ви кажете, підлаштовуватись чи не потрібно, чи змінюється керівництво і знову починаються там інші перегляди, то я вам скажу, що коли голосували за цю владу нову, то Президент України Володимир Олександрович Зеленський якраз піднімав питання перегляду мовного питання. І він говорив про те, що це питання потребує вивчення.

На жаль, сьогодні, на жаль, сьогодні все робиться для того, щоб це питання було знову прийнято в тому вигляді, як воно прийнято. І я нагадаю вам, що Президент минулий Петро Порошенко підписав цей закон за чотири дня після того, як покинув приміщення Банкової.

Тому я вам хочу сказати, що це питання взагалі є політичним і виглядає воно якраз дискримінаційним не тільки з погляду Венеціанської комісії, а всіх людей, які сьогодні проживають в Україні і мають можливість говорити в своїх домівках, в родинях іншою мовою, ніж українською.

Дякую за увагу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую.

Ну загалом, справді, Венеційська комісія підкреслила, що такий закон потрібен. Зауваження в основному невеликі, це не є принципові зауваження. Їх можна, більшість з них, врахувати: реєстр сертифікатів не повинен бути публічним, наприклад, або те, що синхронний переклад на культурних заходах нацменшин має фінансуватися державою. Такого роду всі зауваження. Справді, ми коли приймали цей закон, в законі є норма, що протягом 6 місяців уряд повинен підготувати Закон про мови нацменшин. І ми абсолютно переконані в тому, що ті зауваження "Венеційки", які тут є,

можуть бути враховані під час підготовки цього закону. Жодних проблем з цим не бачу.

Єдине, на чому хотів наголосити, користуючись тим, що тут є пан Максимчук, і знову ж, якщо вже у нас так всі люблять цитувати пана Зеленського, що він говорив про те, що українська мова має підтримуватися "пряником", пам'ятаєте? І в нас в законі передбачена спеціальна програма з підтримки української мови і створення навчальних центрів з вивчення української мови перш за все в тих регіонах, де проживають в основному нацменшин досить багато. І ми були б вдячні, якби Міністерство культури підготувало...

КАЧНИЙ О.С. А штрафи? А штрафи для чого? "Пряники" - зрозумів. А штрафи - це що? Це "пряники"?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Почекайте-почекайте. Ми говоримо про висновки Венеційської комісії.

КАЧНИЙ О.С. Ні, ви назвіть хоч одну країну, в якій є штрафи за те, що ти говориш іншою мовою?

ТКАЧЕНКО О.В. Пане Качний, будь ласка, давайте по черзі.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Хочу лише сказати, що справді уряд має підготувати Закон про мови нацменшин, хоча представники ОПЗЖ пробують не дати мені про це сказати, вони проти захисту мов нацменшин, як ми бачимо. Не дають завершити. А це дуже важливо. Так само, як дуже важливо підготувати програму підтримки української мови.

Дякую.

ТКАЧЕНКО О.В. Дякую.

У нас є дві пропозиції, власне: перейти до розгляду цих законів і залишити вирішення цього питання на розсуд Конституційного Суду. Зі свого боку, пане Качний, хотів би вам сказати, пане Качний, хотів би попросити вас надалі не трактувати у вільний спосіб мої думки і мої рішення. Якщо вам цікава моя думка...

КАЧНИЙ О.С. Ви про оракула?

ТКАЧЕНКО О.В. Так, про оракула.

КАЧНИЙ О.С. То ви просто прораховуєтесь дуже просто. Вас можна прорахувати.

ТКАЧЕНКО О.В. Ні-ні. Якщо ви дасте мені можливість сказати свою точку зору, я її можу повторити спеціально для вас. У мене є свої зауваження і заперечення до діючого Закону про мови, і в тому числі про той спосіб, у який він приймався. І я про це казав неодноразово. Втім, я так само підтримую точку зору пана Устенка стосовно того, що має бути єдиний кодифікований закон чи реєстр стосовно поправок можливих до цього закону та до інших законів. І наразі дійсно у висновку Венеціанської комісії мова йде в першу чергу про необхідність прийняття Закону про нацменшини. І дійсно, якщо ми говоримо і не прикриваємо речі розмовами, мова про нацменшини, звичайно, йде, але окремо, безперечно, стоїть і питання стосовно російської мови.

Але наразі я зараз дотримуюся точки зору про те, що це рішення має ухвалити Конституційний Суд. Це не означає, що ми не повинні вести роботу, пане Максимчук, стосовно проекту Закону про національні меншини. І ми з вами про це говорили. Так само, як і проводити експертні обговорення

стосовно делікатних питань, до яких, безперечно, відноситься і питання про мову.

Тому я спочатку хотів би поставити на голосування два питання по мірі їх надходження. Хто за те, щоб дочекатися рішення Конституційного Суду? Власне, це не рішення комітету. Або приступити до розгляду питання стосовно прийняття змін до Закону про мови.

Перше питання - стосовно рішення по Конституційному Суду. Хто за, прошу голосувати. Хто проти? Утримався? Більшістю голосів приймається.

Будь ласка.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Одне коротке зауваження. Дуже вдячний перш за все Міністерству культури, пану Максимчуку, за позицію стосовно цього мовного закону. Але мене трошки дивує відсутність тут сьогодні пані Монахової – урядового Уповноваженого з питань мови. Ми б хотіли її бачити, власне, і чути її позицію в цих питаннях. Це людина, яка саме для цього й обиралася на цю посаду.

ТКАЧЕНКО О.В. Наскільки я знаю, вона, здається, була чи у відрядженні, але вона буде в комітеті найближчим часом.

У нас питання в "Різному". Я хотів би (зараз, одну секунду) попросити, ми визначалися стосовно таймінгу засідання виїзного комітету. Прохання, мені повідомили, що мені потрібно буде о 3-й годині бути в іншому місці, о 12-й розпочати на "Кінохроніці", на 1-шу я під'їду на "Укрфільм" і там продовжимо засідання.

Будь ласка.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Шановні члени комітету, на розгляд нашого комітету надійшло кілька заяв, і я просила би хвилику вашої уваги. Найперше – це до нас звернувся народний депутат Герасименко з клопотанням про

підтримку надання статусу національного комунальному закладу "Музей космонавтики імені Сергія Корольова" Житомирської обласної ради. Спільно із секретаріатом ми вивчили дане питання і внаслідок цього вивчення з'ясувалося, що музей дійсно знаходиться на високому науково-просвітницькому рівні. Це сучасний музей, який має міжнародний статус і запит, і він дійсно заслуговує національного статусу. Але оскільки це музей, який перебуває в комунальній власності і він фінансується з обласного бюджету, і, до речі, ми маємо підтвердження, що обласна рада готова його і надалі фінансувати, якщо буде присвоєно статус національного, то ми підтримуємо і прошу вас кожного особисто підтримати це рішення, щоб присвоїти статус, але процедуру присвоєння національного здійснити відповідно до Положення про присвоєння статусу національного. Зокрема звернутися листом до обласної державної адміністрації, щоб вони підготували відповідне клопотання на міністерство, на Офіс Президента, і, власне, було присвоєно такий статус житомирському музею, правильна назва: "Комунальний заклад "Музей космонавтики імені Сергія Корольова".
Прощу підтримати.

КАЧНИЙ О.С. Дозвольте теж в "Різному". Можна?

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Ні, у мене ще кілька питань.

КАЧНИЙ О.С. А, вибачайте.

СУШКО П.М. А можна питання? Статус національного ми маємо право надавати, да?

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Ми маємо рекомендувати. Але ми маємо рекомендувати і Житомирській обласній державній адміністрації звернутися з подібним клопотанням і висловити свою позицію підтримки.

СУШКО П.М. Бо до мене теж зверталися, мені роз'яснили, ніби ми не можемо.

ПОТУРАЄВ М.Р. Ми можемо поставити питання...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. З цього питання, якщо дозволите. Це питання болюче для всієї України. Наприклад, вчора я був у Львівському історичному музеї прекрасному (пів площі Ринок), який плаче, щоб їм дали цей статус, найстарішому в Україні, обласного підпорядкування. З чим це пов'язано? Це пов'язано з тим, що навіть коли вони фінансуються з державного бюджету, якщо вони національні, вони вправі заробітну плату платити за іншими категоріями й іншими коефіцієнтами. Просто, якщо немає статусу національного, люди звільняються.

Ці музеї, що парадокс, вони, наприклад, львівський музей, як і інші великі музеї, вони заробляють гроші, навіть частина з них прибуткові, але вони не вправі направляти зароблені ними кошти на фонд заробітної плати, лише на видавничу діяльність або на якісь інші речі. Тому вони всі просять цей статус для того, щоб людям просто підвищити зарплату, не беручи кошти з державного бюджету, а використовуючи місцеві бюджети або власні надходження. В цьому є ситуація. Тут непогано буде, якщо ми будемо їх підтримувати, але треба розуміти, що нам треба може самим визначитись з таким списком і якимось системно до цього підійти.

МАКСИМЧУК А.О. Абсолютно правий пан Микола, який говорить про те, що більшість хоче національний статус саме тому, що будуть інші

умови оплати. Розуміючи цю проблему і розуміючи те, що її потрібно вирішувати системно, моя колега Ірина Подоляк зараз розробляє концепт, за яким будуть змінені умови праці в закладах культури, не тільки в музеях. Тому що, наприклад, якщо зараз музеї в комунальній власності і громада визначає, як там воно буде оплачуватись і підтримуватись, але на загальнодержавному рівні визначені ці всі сітки оплати і вони до них прив'язані.

Тому концептуально потрібно систему міняти. А присвоєння статусу національний, воно, по-перше, точкове, по-друге, воно не вирішує цю проблему.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Тоді є питання. Скажіть, будь ласка, будете розглядати питання концептуально в бік збільшення зарплати чи в бік зменшення і так мізерних зарплат?

МАКСИМЧУК А.О. Збільшення, обов'язково збільшення.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я би, користуючись тим, що є міністр, не зловживаючи часом, про це сказав, бо те, що, наприклад, просять ці успішні музеї, які не є національні, вони кажуть, що дозвольте нам зароблені нами кошти використовувати в тому числі на преміювання і на виплату заробітної плати. Тому що дійсно статус національний лише регулює, скільки грошей вони можуть дати незалежно від економічної діяльності і це на бюджет ніяк не впливає.

ТКАЧЕНКО О.В. Можливо, тоді є пропозиція - підготувати міністерству список таких музеїв і для нашого розуміння, якщо мова іде про їхню можливість збільшувати за власний рахунок зарплати, я не бачу тут

питання, як він буде називатись: національний, чи головний житомирський, чи головний донецький.

Просто, що мене непокоїть, щоб завтра це не стало приводом для надання і іншим достатньо успішним музеям цього статусу, тому якийсь комплексний підхід, очевидно, варто, але відкладати ми це питання не будемо, так само 18 числа, будь ласка, давайте запропонуйте перелік таких музеїв і вирішення цього питання, бо нас дійсно багато людей звертається, Ми розуміємо, що це може переобтяжити бюджет, але якщо мова іде про їхню успішну комерційну діяльність, то я тільки за.

КАЧНИЙ О.С. Шановні колеги, дуже справедливе питання зараз піднімається з приводу того, що заробив і не може використати на зарплату. Це дуже погано. Але я хотів би в цьому якраз розрізі підняти дуже, теж я вважаю, важливе питання, якому ми повинні дати оцінку.

Ви знаєте, що 15 січня було закрите засідання Кабінету Міністрів, на якому розглядалось питання щодо преміювання посадових осіб. Хвиля, яка пішла по всьому українському народу після того, як люди самі собі підняли зарплати і зробили там височенні якісь премії незрозумілі на Різдво. 15 січня Президент попросив Кабінет Міністрів дати цьому якусь раду. І прийнято рішення: не більше 200 відсотків премій можна виписувати працівникам міністерств і відомств. Шановні колеги, після цього міністр Бородянський випишує першому заступнику Анатолію Максимчуку 361 відсоток від окладу, зам.міністра Ірина Подоляк – 539 відсотків, Світлана Фоменко, заступник – 478 відсотків, Володимир Шумілін – 514, Олексій Северин – 514.

Колеги, я хотів би, щоб на цьому засіданні чи на іншому керівництво міністерства нам доповіло за які досягнення, з якого приводу, порушуючи рішення Кабінету Міністрів, були виписані такі премії керівникам міністерства, яке сьогодні ми тут вважаємо нашим профільним?

Отаке у мене запитання. Прошу поставити на голосування час, коли ми заслухаємо доповідь керівництва: чому він порушив розпорядження Кабінету Міністрів і за які досягнення отримали такі височенні премії люди, які, я не розумію взагалі, чого вони прийшли на держслужбу: для того, щоб заробляти чи працювати?!

Дякую.

МАКСИМЧУК А.О. Якщо дозволите, пане Качний. Я хочу відреагувати на ту інформацію, яку ви процитували. Очевидно, ви посилаєтеся на той фейковий наказ, який був розповсюджений в анонімних Telegram-каналах, де зазначені ці цифри. Офіційну зарплату відповідно до рішення Кабінету Міністрів публікує сам Кабінет Міністрів по всім заступникам і по всім міністрам. Так само наше міністерство минулого тижня заявило, що воно буде публікувати кожного місяця заробітні плати.

КАЧНИЙ О.С. Це наказ фейковий?

МАКСИМЧУК А.О. Я не бачу...

КАЧНИЙ О.С. Цей наказ є, його номер, є дата. Все є.

МАКСИМЧУК А.О. Покажіть, будь ласка.

КАЧНИЙ О.С. А ви не бачили?

МАКСИМЧУК А.О. Отакого, з такими цифрами не бачив.

КАЧНИЙ О.С. А, ну, ви ж багато працюєте! То я вам скажу...

МАКСИМЧУК А.О. Дайте я закінчу, будь ласка.

КАЧНИЙ О.С. Будь ласка.

МАКСИМЧУК А.О. Друге. До вашого відома, особисто моя заробітна плата...

КАЧНИЙ О.С. Ні, я про премію говорю зараз.

МАКСИМЧУК А.О. Ще раз кажу, заробітна плата і сукупний дохід не перевищував за січень 50 тисяч гривень.

КАЧНИЙ О.С. На Новий рік скільки ви отримали особисто?

МАКСИМЧУК А.О. Особисто я на Новий рік нічого не отримав.

ТКАЧЕНКО О.В. Я перепрошую, пане Качний, у нас же не відповіді...

КАЧНИЙ О.С. Ну, я не йому запитання ставив. Я зараз звернувся до нашого керівництва, Олександра Ткаченка, і попросив поставити це питання на голосування.

ТКАЧЕНКО О.В. Пан Максимчук надасть вам відповідь, і я потім поставлю на голосування вашу пропозицію.

МАКСИМЧУК А.О. Якщо дозволите, я б хотів про музеї повернутися і про інші заклади культури. Оскільки виділяти якісь заклади культури і виносити їх було б неправильно, все-таки ми говоримо про системні зміни, які мають застосовуватися до всіх закладів. І тому це КРІ, але, на жаль, на це

трошки більше часу потрібно. Це система, і вона вже працює десятки років, вона не вирішувала. Тому, на жаль, за неї відповідає інша заступниця. Я б запропонував на 18-е число винести питання: статус по розробці нової системи оплати. Це буде більш коректно, ми б тоді доповіли депутатам і розповіли, що відбувається зараз, які напрацювання є, які думки, до речі, ми б їх обговорили – це було б більш ефективно.

СУШКО П.М. Як ми знаємо, багато державних підприємств, установ, і культурних установ працюють зі спецфондами: продають квитки, заробляють кошти. Але дійсно, як казали колеги, вони не можуть їх витратити, можуть витратити тільки на проведення ремонтів. І ситуація така складається, що є питання корупційної складової. То чому ми не можемо дозволити використовувати цей спецфонд? Ми можемо ініціювати створення робочої групи спільно з профільними фінансовими комітетами, де ми переглянемо, що саме не дає витратити кошти, в законах, і змінити ці норми. І нехай вони витрачають на зарплати собі, якщо це потрібно, або на ремонт.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

СУШКО П.М. Так, якщо ми фінансуємо культурні заклади, вони добре фінансуються але зарплату отримують мінімальну. І можуть самі заробляти на себе.

ТКАЧЕНКО О.В. Я пропоную те рішення, яке озвучив пан Максимчук. Все ж таки заслухати інформацію стосовно спецфонду і стосовно комплексного вирішення. На коли ви будете готові, якщо не на 18-е?

МАКСИМЧУК А.О. Я пораджусь з колегою і проінформую секретаріат.

ТКАЧЕНКО О.В. Але в березні?

МАКСИМЧУК А.О. В березні.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

МАКСИМЧУК А.О. Проблематика. Ми можемо чітко по проблемах пройтися, щоб усі були в одному інформаційному полі.

ТКАЧЕНКО О.В. Пані Ірино, будь ласка. І я б хотів після того, перед тим, вірніше, поставити на голосування пропозицію пана Качного. Якщо можна, озвучте точно, як вона звучить.

КАЧНИЙ О.С. Озвучую. Доповісти на засіданні гуманітарного комітету, за які досягнення ви отримували премії перед Новим роком і після нього, в якому обсязі і скільки. Якщо ви кажете, що той наказ, який ми маємо сьогодні бачити можливість в Інтернеті, ви кажете, що він фейковий, будь ласка, спростуйте його офіційно тут, у нас на комітеті.

МАКСИМЧУК А.О. Офіційно на сайті міністерства оприлюднені заробітні плати, які спростовують...

КАЧНИЙ О.С. А премії?

МАКСИМЧУК А.О. Там включно з усім. Це сукупний дохід.

ТКАЧЕНКО О.В. Я думаю, що якщо колеги хотіли дізнатися стосовно використання державних коштів...

МАКСИМЧУК А.О. Звернулися б до нас із запитом.

ТКАЧЕНКО О.В. Ні-ні-ні. У нас буде розгляд питання стосовно стану справ по музеях. Давайте на цей самий час підготуйте інформацію, щоб колеги отримали.

КАЧНИЙ О.С. Державні критерії оцінки, за якими можна виписувати премії. Нехай вони по цих критеріях відповідають.

ТКАЧЕНКО О.В. Щоб колеги так само читали офіційні документи, як і анонімні канали.

МАКСИМЧУК А.О. На жаль, усі користуються анонімними каналами, а офіційних звернень не надходило. Ми відповідаємо, даємо повністю всі розкладки. Тому ми презентуємо.

ТКАЧЕНКО О.В. Дякую. Вважаємо, що це запит від комітету...

КАЧНИЙ О.С. За грудень теж просимо включити.

ТКАЧЕНКО О.В. У нас ще 15 хвилин.

Пані Ірино, будь ласка.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Так. У мене ще кілька питань. Перше - це питання, яке стосується зарплат тих мистецьких закладів вищої освіти, які перейшли з підпорядкування Міністерства освіти і науки у підпорядкування Міністерства культури, молоді і спорту.

Колеги, йдеться про 4 навчальних заклади. Це Закарпатська академія мистецтв, Київська державна академія декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука, Львівська національна академія мистецтв і Харківська державна академія дизайну і мистецтв. Ми маємо інформацію, що впродовж останніх двох місяців працівники цих закладів не отримували зарплату. Я звертаюся до вас з питанням, у чому така ситуація і коли отримають зарплатню. Це перше питання.

Друге питання, яке теж у нас викликає подив, це ситуація із писанкою, яку ми підтримували щодо включення в національний список для подальшого подання на ЮНЕСКО. Але ми знаємо, що в комісії, яка розглядала в Мінкультури, відхилили. Тому я би хотіла коментар з цього приводу почути.

І останнє питання, яке я би просила, щоб ми розглянули, це включити в порядок денний на 18-е число і питання про Суспільне телебачення, про перспективи розвитку, фінансування. І я поясню чому. Ми нещодавно були у Фінляндії, спілкувалися в парламенті Фінляндії, і нам повідомили цікаву інформацію, що в Фінляндії у них 5 національних суспільних каналів, які фінансуються державою, і 7 радіо. Ми в Україні маємо один і то в такому жалюгідному стані. Хочеться послухати, яка ситуація на 2020 рік, які перспективи розвитку в контексті регіональної політики і чи мають надію на розвиток регіональні представництва. Тому прошу це питання включити на 18-е число теж.

Дякую.

КАЧНИЙ О.С. Скажіть, будь ласка, Ірино, якщо можна, а ви дивились Суспільне телебачення, особисто ви? Хоча б раз.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Я фрагменти дивилася з того... *(Шум у залі)*

КАЧНИЙ О.С. Ні, українське. А, ви дивитесь, да?

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. *(Не чути)*

КАЧНИЙ О.С. То робота, мабуть, у вас така – дивитися.

ТКАЧЕНКО О.В. Пані Ірино, чи правильно я розумію, що перше питання стосується міністерства, а друге питання суспільного мовника?

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Так.

ТКАЧЕНКО О.В. Я не бачу заперечень поставити це до порядку денного. Єдине, що потрібно - з секретаріатом розібратися, коли саме ми будемо робити засідання. Можливо, нам доведеться для розгляду такої кількості питань провести засідання ще й наступного тижня.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. По писанці...

ТКАЧЕНКО О.В. Ні, ні, не по писанці, а по музеях також.

У мене є ще одне питання – про кандидатуру пані Діани Москаленко щодо призначення на посаду головного консультанта секретаріату Комітету з питань гуманітарної політики. Є пропозиція погодити це призначення на посаду головного консультанта. Заперечень не буде?

КАЧНИЙ О.С. А де вона?

ТКАЧЕНКО О.В. Діана ось.

Хто за, прошу голосувати. Проти? Утримався? Дякую.

Чи будуть ще пропозиції? Да, будь ласка.

СУШКО П.М. Я хотів би просити не проводити часто комітети, а більш детально працювати у комітеті саме, тому що навіщо збирати ще два комітети, якщо ми можемо за один день комітетський провести слухання і розглянути порядок денний? Тому що потрібно і в округах працювати, і потрібно багато що робити.

ТКАЧЕНКО О.В. Колего, хочу відповісти вам. Ми щойно накидали такий перелік запитань, які окрім того, що у нас є проекти законів й інші питання, що наразі, можливо, і не варто було б проводити комітет, але ми визначимося зі списком запитань і потім окремо повідомимо, чи буде така нагальна потреба. Ви щойно проголосували за, здається, ще 5 чи 6 запитань самі. Ну, не голосуйте тоді. *(Шум у залі)*

Будь ласка.

МАКСИМЧУК А.О. Дякую за запитання. Ситуація наступна. Вони були в сфері управління Міністерства освіти і науки України, зараз відповідно до розпорядження уряду вони переходять в підпорядкування міністерству. Документи й акти приймання/передачі ще не підписані, вони зараз підписуються, тобто там є формальні процедури. І одразу, як тільки це все підпишеться, оплатяться всі гроші.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Два тижні тому був міністр

ТКАЧЕНКО О.В. Дякую.

МАКСИМЧУК А.О. Дивіться, ще раз, є декілька міністерств, є процедура, яку не можна не дотриматись, інакше тоді будуть питання, чи законно перейшло.

ТКАЧЕНКО О.В. Дякую.

Колеги, я б із задоволенням з вами не розставався і проводив засідання і надалі, але на сьогодні порядок денний вичерпано. Наступне засідання попередньо у нас буде 16-го числа, потім 18-го. Якщо буде необхідність, буде і раніше. Дякую.